

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „PIGUS“ SKUNDO**

2020 m. liepos 31 d. Nr. S- 140 (7-85/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininkės Editos Galiauskaitės (pranešėja), narių Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – UAB) „Pigus“ (toliau – Pareiškėjas) 2020-04-15 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Muitinės departamentas, mokesčių administratorius) 2020-02-18 sprendimo Nr. 1A-35 (toliau – Muitinės departamento sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjo direktorius Gytis Šaltenis ir Atsakovo atstovė Milda Kulbienė 2020-07-01 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas prašo panaikinti arba sumažinti jam paskirtą baudą.

Nurodo, kad patikrinimo metu pateikė sąskaitą faktūrą, nes tai yra pagrindinis sandorio sudarymo dokumentas, taip pat sutartį su prekių pardavėju, tačiau muitinė visgi apskaičiavo ir nurodė sumokėti mokesčius. Pareiškėjas paaiškina, kad visus mokesčius sumokėjo iš karto (260 Eur) ir, nors su papildomais mokesčiais nesutinka, tačiau Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) taikytais apskaičiavimo metodais pasitiki.

Pareiškėjas pažymi, kad muitinė paskyrė 1 079 Eur baudą, kuri yra net 3 kartus didesnė, nei faktiškai sumokami mokesčiai, nors jis nepadarė jokio nusižengimo, atskleidė visas sutarties sudarymo aplinkybes, laiku pateikė visus dokumentus bei susirašinėjimą su tiekėju, taip pat teisingai sumoka mokesčius.

Muitinės departamentas skundžiamu sprendimu patvirtino Vilniaus TM 2019-11-19 supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 9VM191678S, kuria Pareiškėjui įregistruota mokestinė prievolė: 272 Eur muitas, 104 Eur galutinis antidempingo muitas, 29 Eur galutinis kompensacinis muitas, 2 291 Eur pridėtinės vertės mokestis (toliau – PVM), 40 proc. dydžio bauda – 1 079 Eur (Muitinės departamento sprendime dėl techninės klaidos nurodyta 1 840 Eur dydžio bauda).

Vilniaus TM atliko Pareiškėjo iš Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – Kinija) importuotų prekių – valymo reikmenų, vandens šildytuvų, sulankstomų kėdučių, tekstilinių maniežų bei elektrinių dviračių, deklaruotų elektronine importo deklaracija (toliau – EID) Nr. 19LTVC0100IM1BDF A9 (2019-08-01), muitinės vertės patikrinimą ir pastebėjo, kad prekių, įformintų šioje importo deklaracija, deklaruota sandorio vertė gerokai mažesnė palyginus su kitų importuotojų deklaruotomis prekių kainomis.

Vilniaus TM 2019-08-01 pranešimu įpareigojo Pareiškėją pateikti papildomus dokumentus bei kitą informaciją, pagrindžiančią pirmiau minėtoje deklaracijoje nurodytų prekių muitinę vertę. Pareiškėjas pateikė 2019-06-01 sutartį, pasirašytą su prekių pardavėju *Jiang Zhe* ir sutarties priedą, mokėjimo nurodymą 2019-06-14 Nr. 375, mokėjimo išrašą, eksporto deklaraciją 91440300781383234T, sąskaitą Nr. K2019710AVB, 2019-07-10 pakavimo lapą Nr. K2019710AVB, sutartį Nr. K2019710AVB bei paaiškinimą.

Įvertinusi visą surinktą informaciją, Vilniaus TM konstatavo, kad prekių pardavimui arba jų kainai turėjo įtakos sąlygos ar aplinkybės, kurių poveikio, vadovaujantis 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 70 straipsnio 3 dalies b punktu, neįmanoma nustatyti.

Vilniaus TM nepripažino Pareiškėjo deklaruotos sandorio vertės ir, nesant galimybės taikyti sandorio vertės metodo bei kitų Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 2 dalies a, b, c, d punktuose išvardintų metodų, muitinę vertę apskaičiavo vadovaudamasi minėto straipsnio 3 dalimi. Vilniaus TM naudojo Muitinės departamento PREMI informacinėje sistemoje sukauptus duomenis apie kitų importuotojų importuotas prekes, kurių muitiniam įvertinimui sandorio vertės metodas buvo pripažintas (Vilniaus TM ataskaitos lentelė). Apskaičiuodama ginčo importo deklaracijoje deklaruotos prekės Nr. 5 – elektrinių dviračių muitinę vertę, Vilniaus TM rėmėsi VŠĮ „Emprekis“ leidžiamame elektroniniame žinyne tinklalapyje www.emprekis.lt pateikta informacija. Tokiu būdu Vilniaus TM įregistravo Pareiškėjui aukščiau minėtą mokesstinę prievolę.

Pareiškėjas pateikė skundą Muitinės departamentui, tačiau Muitinės departamentas minėtą Vilniaus TM supaprastino patikrinimo ataskaitą patvirtino.

Dėl ginčo prekių vertės nustatymo

2015-11-24 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklių (toliau – Sąjungos muitinės kodekso įgyvendinimo taisyklės) 140 straipsnis reglamentuoja, jog tada, kai muitinė turi pagrįstų abejonių dėl to, ar deklaruota sandorio vertė atspindi visą sumokėtą arba mokėtiną sumą, kaip nurodyta Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio 1 dalyje, ji gali paprašyti, kad deklarantas pateiktų papildomos informacijos. Jei abejonių nepavyksta išsklaidyti, muitinė gali nuspręsti, kad prekių vertė negali būti nustatoma pagal Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio 1 dalį.

Muitinės departamento direktoriaus 2004-04-28 įsakymu Nr. 1B-431 patvirtintų Importuojamų prekių muitinio įvertinimo kontrolės taisyklių (toliau – Taisyklės) 19 punkte išdėstytas sąrašas dokumentų, privalomų pateikti muitinei deklaruojamų prekių muitinei vertei pagrįsti. Taisyklių 22 punkte nurodoma, kad tuo atveju, kai deklaruojama prekių vertė nustatyta taikant sandorio vertės metodą, muitinės pareigūnas, atlikdamas muitinės deklaracijos ir kartu pateiktų dokumentų tikrinimą, tikrina, be kitų aspektų, ar muitiniam įforminimui deklaruotai sandorio vertei pagrįsti pateikti dokumentai ir jų duomenys yra teisingi, išsamūs, neprieštarauja vieni kitiems, yra patikimi ir nekelia įtarimo dėl jų klastojimo (22.1. p.); ar išsamiai ir vienareikšmiškai aprašytos deklaruojamos prekės, ar pagal aprašymą pakanka duomenų jas vienareikšmiškai identifikuoti ir ar aprašyme nurodytas komercinis prekių pavadinimas (jeigu jis yra nurodytas pridedamuose dokumentuose), ar prekių klasifikavimas nekelia abejonių (22.2. p.); ar deklaruojama prekių muitinė vertė artima kitų importuotojų deklaruotoms tapačių arba panašių prekių sandorio vertėms, sukauptoms PREMI IS (22.3. p.); ar kartu su muitinės deklaracija pateiktose sąskaitose faktūrose ir (arba) sutartyse nėra prieštaringos informacijos ir ar šie dokumentai atitinka nustatytus reikalavimus (21.4. p.) ir t. t.

Muitinės departamentas nurodo, kad Pareiškėjo importuotų prekių vertei nustatyti negalėjo būti pritaikytas sandorio vertės metodas, nes Pareiškėjas neįrodė, kas turėjo ar galėjo turėti įtakos labai žemai prekių vertei. Taip pat Pareiškėjas nepateikė visos informacijos, galinčios pagrįsti deklaruotą prekių vertę, t. y. Kinijos muitinėje įformintos eksporto deklaracijos, informacijos apie prekių užsakymus, tiekėjo patvirtinimų, prekių kainoraščių, taip pat nepateikė ir ginčo prekių pardavimo Sąjungos muitų teritorijoje dokumentų. Be to, pasisakant dėl prekės – elektrinių dviračių deklaravimo, EID šios prekės aprašyme, skirtingai nei teigia Pareiškėjas, nėra jokių duomenų apie tai, kad šie dviračiai buvo importuoti nepilnos komplektacijos – be baterijų.

Muitinės departamento teigimu, minėtos aplinkybės, atsižvelgus į labai žemą (skiriasi 2–5 kartus), palyginus su PREMI informacinėje sistemoje sukauptais duomenimis, prekių kainą, sudaro pakankamą pagrindą abejoti deklaruotu sandorio realumu.

Muitinės departamentas 2020-01-03 sprendimu Nr. 1A-2 įpareigojo Pareiškėją pašalinti skundo trūkumus – patikslinti skundo reikalavimą bei pateikti nevalstybine kalba surašytų dokumentų vertimus į lietuvių kalbą. Pareiškėjas 2020-01-09 skundo papildyme, kuriame išdėstė prašymą dėl baudos panaikinimo, taip pat pateikė sąskaitos bei važtaraščio vertimus į lietuvių kalbą. Tačiau įvertinus Pareiškėjo pateiktus dokumentus, nustatyta, kad ir juose nėra jokių duomenų, paneigiančių Vilniaus TM padarytas išvadas. Pareiškėjas skunde Muitinės departamentui jokių argumentų dėl ginčo prekių muitinės vertės nustatymo bei įregistruotos skolos apskaičiavimo teisingumo nenurodė, o tik apsiribojo abstrakčiais teiginiais, jog visus reikiamus dokumentus bei įrodymus yra pateikęs.

Dėl Pareiškėjui skirtos baudos dydžio

Muitinės departamentas, vadovaudamasis 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 139 straipsnio 1 dalies ir 140 straipsnio nuostatomis bei remdamasis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) išaiškinimais, nurodė, kad atsižvelgus į atsakomybę lengvinančią aplinkybę – Pareiškėjo bendradarbiavimą su mokesčių administratoriumi bei vadovaujantis MAĮ 140 straipsnio 5 dalies 3 punktu, tikslinga būtų Pareiškėjui skirti baudą, mažesnę nei MAĮ numatomas vidurkis, t. y. 20 procentų dydžio baudą, tačiau nagrinėjamo ginčo atveju būtina atsižvelgti į tai, jog panašų į skundžiamoje ataskaitoje užfiksuotąjį mokesčių pažeidimą, susijusį su muitinės vertės deklaravimu, Pareiškėjas padarė ne pirmą kartą (šis pažeidimas užfiksuotas Vilniaus TM 2018-06-08 supaprastinto patikrinimo ataskaitoje Nr. 8VM190894S). Todėl, kaip nurodo Muitinės departamentas, remiantis MAĮ 139 straipsnio 4 dalies nuostatomis, Vilniaus TM pagrįstai bei teisingai Pareiškėjui paskirtą 20 proc. dydžio baudą padidino dvigubai ir paskyrė 40 procentų dydžio baudą.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas. Muitinės departamento 2020-02-18 sprendimas Nr. 1A-35 keistinas, pakeičiant Pareiškėjui skirtą baudų dydį.

Mokestinis ginčas byloje yra kilęs dėl mokesčių administratoriaus sprendimo, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti 272 Eur muitą, 104 Eur galutinį antidempingo muitą, 29 Eur galutinį kompensacinį muitą, 2 291 Eur PVM, 40 proc. dydžio baudą – 1 079 Eur už jo iš Kinijos importuotas prekes, deklaruotas EID Nr. 19LTVC0100IM1BDFA9 (2019-08-01), mokesčių administratoriui nepripažinus Pareiškėjo importuotų ginčo prekių deklaruotos sandorio vertės. Muitinės departamentas ginčijamame sprendime ir Vilniaus TM supaprastinto patikrinimo ataskaitoje išsamiai aprašė teisinį Pareiškėjui nurodytos sumokėti mokesčių prievolės apskaičiavimo pagrindą, o Pareiškėjas, teikdamas skundą Komisijai, nurodė konkrečius nesutikimo su ginčijamu mokesčių administratoriaus sprendimu motyvus, apsprendžiančius šio mokesčio ginčo ribas. Todėl Komisija, sutikdama su mokesčių administratoriaus skundžiamame sprendime išdėstyta pozicija, faktinių aplinkybių teisiniu vertinimu bei jų kvalifikavimu, nemato pagrindo iš naujo išsamiai kartoti Muitinės departamento pateiktų argumentų ir plačiau šiame sprendime pasisako dėl Pareiškėjo 2020-04-15 skunde bei Pareiškėjo mokesčio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu akcentuotų nesutikimo su Muitinės departamento sprendimu argumentų.

Pareiškėjas skunde nurodė bei skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu akcentavo, jog iš Kinijos jo importuotų ginčo prekių vertė yra tokia, kokia nurodyta importo EID Nr. 19LTVC0100IM1BDFA9 (2019-08-01). Pareiškėjo teigimu, jis pateikė visus reikiamus įrodymus ginčo prekių sandorio vertei pagrįsti. Pažymėjo, kad nors su papildomai apskaičiuotais mokesčiais nesutinka, tačiau mokesčių administratoriaus taikytais apskaičiavimo metodais pasitiki. Taip pat nurodė, kad jam skirta per didelė bauda.

Dėl ginčo prekių vertės nustatymo

Importuotų prekių muitinės vertės nustatymą reglamentuoja Sąjungos muitinės kodekso II antraštinės dalies 3 skyriaus „Prekių muitinė vertė“ nuostatos. Pagrindinis metodas importuojamų prekių muitinei vertei nustatyti yra sandorio vertės metodas. Pagal Sąjungos

muitinės kodekso 70 straipsnio 1 dalį prekių muitinės vertės pagrindas visų pirma yra sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Sąjungos muitų teritoriją, kuri prireikus patikslinama. Tačiau, kaip minėta, pagal Sąjungos muitinės kodekso įgyvendinimo taisyklių 140 straipsnio nuostatas, kai muitinė turi pagrįstų abejonių, ar deklaruota sandorio vertė atspindi visą sumokėtą (mokėtiną) sumą ir abejonių nepavyksta išsklaidyti, muitinė gali nuspręsti, kad prekių vertė negali būti nustatoma pagal Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsnio 1 dalį. Jeigu prekių muitinės vertės neįmanoma nustatyti vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 70 straipsniu, ji turi būti nustatoma iš eilės taikant kiekvieną 74 straipsnio 2 dalies punktą nuo a iki d, kol pasiekiamas punktas, pagal kurį prekių muitinę vertę įmanoma nustatyti (Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 1 dalis). Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 3 dalimi, jeigu muitinės vertės neįmanoma nustatyti pagal pirmą dalį, ji nustatoma remiantis duomenimis, kuriuos galima gauti Sąjungos muitų teritorijoje, pasitelkiant tinkamas priemones, atitinkančias principus ir bendrąsias nuostatas, kurie išdėstyti visuose šiuose aktuose: a) Susitarime dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo; b) Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnyje; c) šiame skyriuje.

Mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjo iš Kinijos importuotų ginčo prekių deklaruota sandorio vertė gerokai mažesnė palyginus su kitų importuotojų deklaruotomis prekių kainomis. Vykdydamas Vilniaus TM įpareigojimą, Pareiškėjas pateikė papildomus dokumentus, jo nuomone, pagrindžiančius minėtoje importo EID nurodytų prekių muitinę vertę. Tačiau įvertinęs Pareiškėjo papildomai pateiktus dokumentus, mokesčių administratorius konstatavo, kad muitinei išlieka pagrįstų abejonių, jog prekių pardavimui arba jų kainoms turėjo įtakos sąlygos ar aplinkybės, kurių poveikio vertinamų prekių pardavimui ar kainai nustatyti neįmanoma, todėl importuotų prekių, deklaruotų EID Nr. 19LTVC0100IM1BDF A9, muitiniam įvertinimui sandorio vertės metodo netaikė. Pareiškėjui apskaičiuojant mokesstinę prievolę, vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 74 straipsnio 3 dalimi, Sutarties dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų prekybos VII straipsnio įgyvendinimo 7 straipsniu bei šio straipsnio nuostatomis, muitinė naudojo duomenis, surinktus importuojančioje šalyje, t. y. Muitinės departamento PREMI informacinėje sistemoje sukauptus duomenis ir VŠĮ „Emprekis“ leidžiamame elektroniniame žinyne tinklalapyje www.emprekis.lt pateikta informacija.

Komisija įvertinusi Pareiškėjo tiek muitinei muitiniam įvertinimui ir po muitinio įvertinimo papildomai pateiktus, tiek ir Komisijai papildomai pateiktus dokumentus (įrodymus), konstatuoja, kad mokesčių administratorius pagrįstai padarė išvadą, jog Pareiškėjo pateiktuose dokumentuose nurodyta informacija nepagrindžia deklaruotos prekių sandorio vertės. Pažymėtina, kad Pareiškėjas Komisijai pateikė tuos pačius dokumentus (dalį jų), kuriuos buvo pateikęs mokesčių administratoriui ir dėl kurių reikšmės (juose nurodytos informacijos) pasisakyta tiek Vilniaus TM ataskaitoje, tiek Muitinės departamento sprendime. Komisija sutinka su mokesčių administratoriaus pateiktu vertinimu, jog nagrinėjamu atveju išlieka pagrįstų abejonių, kad prekių pardavimui arba jų kainoms turėjo įtakos sąlygos ar aplinkybės, kurių poveikio vertinamų prekių pardavimui ar kainai nustatyti neįmanoma. Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas pateikė ne autentifikuotą, o Pareiškėjo direktoriaus atliktą sutarties, pasirašytos su *Jiang Zhe*, vertimą, todėl kai kuriais atvejais iš vertimo negalima suprasti, kas buvo sutarta, kaip ir nesuprantami kai kurie pateikti posakiai (detaliau Vilniaus TM ataskaitos p. 2). Minėtoje sutartyje aptartų prekių užsakymų, tiekėjų patvirtinimų, pardavėjo prekių kainoraščių Pareiškėjas muitinei nepateikė. Pareiškėjo pateikto mokėjimo nurodymo Nr. 375 mokėjimo paskirtyje nurodyta informacija (TG437194) neatskleidžia už ką atliktas mokėjimas. Dalis dokumentų (2019-07-10 eksporto deklaracija 91440300781383234T su papildomais dokumentais) pateikti ne valstybine kalba, todėl mokesčių administratorius jų nevertino, nes iš kinų kalba pateiktos eksporto deklaracijos (su papildomais dokumentais) negalima identifikuoti prekių pardavėjo/siuntėjo, gavėjo, prekių bei kitos jame nurodytos informacijos, o iš Pareiškėjo pateikto susirašinėjimo negalima nustatyti, kas su kuo susirašinėja (nėra asmenis identifikuojančios informacijos). Be to, Muitinės departamentas teisingai pažymėjo, kad pasisakant dėl prekės –

elektrinių dviračių deklaravimo, EID šios prekės aprašyme, skirtingai nei teigia Pareiškėjas, nėra jokių duomenų apie tai, kad šie dviračiai buvo importuoti nepilnos komplektacijos – be baterijų. Kadangi nagrinėjamu atveju Pareiškėjas neįrodė, kas turėjo ar galėjo turėti įtakos labai žemai prekių vertei (nustatyta, jog skiriasi 2–5 kartus, palyginus su PREMI informacinėje sistemoje sukauptais duomenimis), t. y. nepateikė visos informacijos, galinčios pagrįsti deklaruotą prekių vertę, taip pat nepateikė ir ginčo prekių pardavimo Sąjungos muitų teritorijoje dokumentų, muitinė turėjo pakankamą pagrindą abejoti deklaruotu sandorio realumu. Objektivių įrodymų, iš kurių galima nustatyti, jog prekės, kaip Komisijai nurodė Pareiškėjas, buvo su defektais, nuo lentynos arba su pažeistomis dėžutėmis, Pareiškėjas nepateikė. Komisija akcentuoja, kad norint taikyti sandorio vertės metodą, turi būti aiškios visos su prekių pirkimu susijusios sąlygos ir visos kitos sandorio sudarymo aplinkybės. Pažymėtina ir tai, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) 2016-06-16 sprendimu prejudicinėje byloje C-291/15, pasisakydamas dėl muitinės vertės nustatymo teisingumo remiantis panašių prekių muitine verte, konstatavo, jog, prekių deklaruotai vertei esant daugiau nei 50 proc. mažesnei už vidutinę statistinę vertę, tokio vertės skirtumo pakanka, kad būtų pagrįstos abejonės ir jos sprendimas nepatvirtinti deklaruotos nagrinėjamų prekių muitinės vertės (38–39 p.). Be to, ESTT pažymėjo, kad importuotų prekių sandorio vertę patvirtinančių dokumentų autentiškumas nėra lemiamas elementas; tai tik vienas iš veiksnių, į kuriuos gali atsižvelgti muitinė. Nepaisant šių dokumentų autentiškumo, muitinė gali abejoti importuotų prekių muitinės vertės teisingumu (41 p.).

Atsižvelgiant į visas aukščiau nurodytas aplinkybes ir teisinį reglamentavimą, konstatuotina, kad prekių pardavimui arba jų kainai turėjo įtakos tam tikros sąlygos ir aplinkybės, kurių poveikio prekių pardavimo sandorio vertei neįmanoma nustatyti (SMK 70 straipsnio 3 dalies b punktas), todėl Muitinės departamento sprendimas šioje dalyje pripažintinas pagrįstu ir yra tvirtintinas, o Pareiškėjos skundas atmestinas.

Dėl Pareiškėjui skirtos baudos dydžio

Vilniaus TM Pareiškėjui skyrė 40 proc. dydžio baudą – 1 079 Eur, t. y. 109 Eur baudą už importo maito sumažinimą, 42 Eur baudą už galutinio antidempingo maito sumažinimą, 12 Eur baudą už galutinio kompensacinio maito sumažinimą ir 916 Eur baudą už importo PVM sumažinimą. Skundžiamame sprendime nurodyta, kad tikslinga būtų Pareiškėjui skirti baudą, mažesnę nei MAĮ numatomas vidurkis, t. y. 20 procentų dydžio baudą, tačiau nagrinėjamu atveju užfiksuotąjį mokestinį pažeidimą Pareiškėjas padarė ne pirmą kartą, todėl Vilniaus TM pagrįstai Pareiškėjui paskirtą baudą padidino dvigubai ir paskyrė 40 procentų dydžio baudą. Pareiškėjo teigimu, jam skirta per didelė bauda.

MAĮ 139 straipsnio 1 dalis nustato, kad jeigu mokesčių administratorius mokestinio patikrinimo metu nustato, jog mokesčių mokėtojas neapskaičiavo nedeklaruojamo (įskaitant muitinės deklaracijose apskaičiuojamą mokestį) ar nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnę mokesčio tarifą ir dėl šių priešasčių mokėtiną mokestį neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 10 iki 50 procentų šios trūkstamos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip. PVM bauda skiriama pagal Pridėtinės vertės mokesčio įstatymą (toliau – PVMĮ), kurio 123 straipsnio 3 dalis nustato, kad, jeigu nustatoma, jog PVM mokėtojas nepagrįstai sumažino apskaičiuotą mokėtiną į biudžetą PVM sumą (padidino apskaičiuotą grąžintiną iš biudžeto PVM sumą), apskaičiuojama papildomai mokėtina PVM suma, kuria atitinkamai didinama mokėtina į biudžetą PVM suma (mažinama grąžintina iš biudžeto PVM suma), ir skiriama nuo 10 iki 50 procentų apskaičiuotos papildomai mokėtinios PVM sumos dydžio bauda, o minėto straipsnio 4 dalis nustato, kad šio straipsnio 2 ar 3 dalyje nurodytais atvejais skirdamas baudą, konkretų jos dydį mokesčių administratorius nustato vadovaudamasis Mokesčių administravimo įstatyme nustatytais baudų skyrimo taisyklėmis. Taigi skiriant PVM baudą muitinė turėjo remtis specialiuoju įstatymu – PVMĮ, o skiriamos PVM baudos dydį apskaičiuoti vadovaujantis bendroju įstatymu – MAĮ. Nagrinėjamu atveju muitinė Pareiškėjui skyrė PVM baudą ir apskaičiavo jos dydį remdamasi bendroju įstatymu – MAĮ. Tačiau šis pažeidimas neturi įtakos apskaičiuotos PVM baudos pagrįstumui, todėl Komisija dėl šių

aplinkybių plačiau nepasisako. MAĮ 139 straipsnio 3 dalis nustato, kad skirdamas konkrečią baudą, jos dydį mokesčių administratorius nustato vadovaudamasis šio Įstatymo 140 straipsnyje nustatytais baudų skyrimo taisyklėmis. MAĮ 140 straipsnio 5 dalies 1 punktą nustato, kad mokesčių administratorius pasirenka skiriamos konkrečios baudos dydį, skaičiuodamas nuo jos vidurkio, kuris apskaičiuojamas šio Įstatymo 139 straipsnio 1 ar 2 dalyje (ar specialiajame mokesčio įstatyme) nurodytos trūkstamos mokesčio sumos dydžio baudos minimalų ir maksimalų dydžius sudedant ir gautą rezultatą padalijant pusiau, o pagal 140 straipsnio 5 dalies 2 punkto nuostatą mokesčių administratorius, skirdamas konkrečią baudą, baudos dydį skaičiuoja nuo baudos vidurkio. Mokesčių administratorius, nustatęs, kad yra kelios asmens atsakomybę lengvinančios aplinkybės ir nėra sunkinančių aplinkybių, asmeniui skiria baudą, nesiekiančią skirtinos baudos vidurkio (MAĮ 140 straipsnio 5 dalies 3 punktą).

Mokesčių administratorius skirdamas Pareiškėjui baudą nurodė, kad ginčo byloje egzistuoja Pareiškėjo atsakomybę lengvinanti aplinkybė – Pareiškėjas geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi. Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo, Pareiškėjo atsakomybę sunkinančių aplinkybių nenustatyta. Todėl atsižvelgus į aukščiau nurodytas baudų skyrimo taisykles ir įvertinus tai, kad nustatyta tik viena Pareiškėjo atsakomybę lengvinanti aplinkybė, Muitinės departamentas teisėtai bei pagrįstai nurodė, kad Pareiškėjui tikslinga skirti 20 proc. dydžio baudą, nesiekiančią skirtinos baudos vidurkio.

MAĮ 139 straipsnio 4 dalis nustato, jog mokesčių mokėtoju, kuriam už to paties mokesčio įstatymo pažeidimą pagal šį Įstatymą per trumpesnę negu šio Įstatymo 68 straipsnyje numatytą atitinkamą mokesčių apskaičiavimo ir perskaičiavimo senaties terminą jau buvo paskirta bauda, šio Įstatymo 140 straipsnyje nustatyta tvarka apskaičiuota bauda didinama dvigubai.

Ginčo atveju Pareiškėjui skirtos aukščiau nurodytos baudos už Sąjungos muitinės kodekso, PVMĮ, 2019-01-17 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/73, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muto, nustatyto importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės elektriniams dviračiams, galutinis surinkimas (toliau – Reglamentas 2019/73) ir 2019-01-17 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2019/72, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės elektriniams dviračiams nustatomas galutinis kompensacinis muitas (toliau – Reglamentas 2019/72), nuostatų pažeidimus. Muitinės departamentas sprendime nurodė, kad mokesčių pažeidimą, susijusį su muitinės vertės deklaravimu, Pareiškėjas padarė ne pirmą kartą, šis pažeidimas užfiksuotas ir Vilniaus TM 2018-06-08 supaprastinto patikrinimo ataskaitoje Nr. 8VM190894S.

Iš Komisijai papildomai pateiktos Vilniaus TM 2018-06-08 supaprastinto patikrinimo ataskaitos Nr. 8VM190894S matyti, kad Pareiškėjui importo mokesčiai (muitas ir PVM) apskaičiuoti už Sąjungos muitinės kodekso ir PVMĮ nuostatų pažeidimus, t. y. už Reglamento 2019/73 ir Reglamento 2019/72 nuostatų pažeidimus importo mokesčiai Pareiškėjui neapskaičiuoti. Atsižvelgdama į šias aplinkybes ir remdamasi MAĮ 139 straipsnio 4 dalies nuostatomis, pagal kurias paskirta bauda dvigubinama, jei bauda jau buvo paskirta už to paties mokesčio įstatymo pažeidimą, Komisija daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju Pareiškėjas Reglamento 2019/73 ir Reglamento 2019/72 nuostatų pažeidimus padarė pirmą kartą, todėl jam skirtinos 20 proc. dydžio galutinio antidempingo muto ir galutinio kompensacinio muto baudos skundžiamu Muitinės sprendimu padvigubintos nepagrįstai. Šioje dalyje Muitinės departamento sprendimas keistinas. Komisija Pareiškėjui skirtas 40 proc. dydžio galutinio antidempingo muto ir galutinio kompensacinio muto bausnes perskaičiuoja (mažina) iki 20 proc., t. y. Pareiškėjui vietoj skirtos 42 Eur galutinio antidempingo muto baudos ir 12 Eur galutinio kompensacinio muto baudos, skirtinos 21 Eur galutinio antidempingo muto bauda (104 Eur x 20 proc.) ir 6 Eur galutinio kompensacinio muto bauda (29 Eur x 20 proc.).

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 139 straipsnio 4 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu,

n u s p r e n d ž i a :

Pakeisti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2020-02-18 sprendimą Nr. 1A-35 ir vietoj nurodymo sumokėti 272 Eur muitą, 104 Eur galutinį antidempingo muitą, 29 Eur galutinį kompensacinį muitą, 2 291 Eur PVM, 109 Eur maito baudą, 42 Eur galutinio antidempingo maito baudą, 12 Eur galutinio kompensacinio maito baudą ir 916 Eur PVM baudą, nurodyti Pareiškėjui sumokėti 272 Eur muitą, 104 Eur galutinį antidempingo muitą, 29 Eur galutinį kompensacinį muitą, 2 291 Eur PVM, 109 Eur maito baudą, 21 Eur galutinio antidempingo maito baudą, 6 Eur galutinio kompensacinio maito baudą ir 916 Eur PVM baudą.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė